Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXXXVI. — Wydana i rozesłana dnia 26. lipca 1914.

171.

Rozporządzenie Ministerstwa obrony krajowej z dnia 25. lipca 1914,

którem ustanawia się w porozumieniu z Ministerstwem wojny i innemi interesowanemi Ministerstwami wynagrodzenia za pełnienie usług osobistych i dostarczanie wozów, zwierząt, pojazdów motorowych i artykułów żywności po myśli ustawy z dnia 26. grudnia 1912, Dz. u. p. Nr. 236, dotyczącej powinności wojennych.

Do § 7.

1. Wynagrodzenie za świadczenia osobiste polega na dziennej płacy pieniężnej i na zwrocie ewentualnych wydatków na podróż, połączonych z pełnieniem usług.

Przy udzielaniu utrzymania *in natura* należy z płacy pieniężnej potrącić wynagrodzenie, ustanowione w niniejszem rozporządzeniu (do § 22.) za utrzymanie w naturze.

Dzienne wynagrodzenie pieniężne dla osób, które się powołuje do usług, pełnionych w wojsku przez oficerów lub osoby z nimi na równi postawione, jak lekarzy, inżynierów, lekarzy weterynaryjnych, wymierza się na podstawie należytości pieniężnych, przypadających gażystom X. klasy rangi najniższego stopnia płacy. Zwrot wydatków podróżnych należy się im jak gażystom X. klasy rangi.

Wynagrodzenie pieniężne za pełnienie usług w charakterze osób, pielęgnujących chorych, wynosi dziennie 8 K, za usługi w charakterze innych pomocników sanitarnych, kierowników względnie dozorców ruchu pojazdów motorowych, mechaników, maszynistów, konduktorów lub kowali dla środków przewozowych, oraz w charakterze kierowników partyi przy pędzeniu bydła rzeźnego, dziennie 5 K, wreszcie za usługi w charakterze woźniców, prowadzących zwierzęta juczne, poganiaczy, parobków, przeznaczonych do sprzęgania, lub wyrobników dziennych, dziennie 3 K, przyczem jednak nie należy przekraczać wynagrodzenia, zwyczajnego w danem miejscu, jak długo odnośnych osób używa się w miejscach ich pobytu. Wynagrodzenie oraz płacę pieniężną za ewentualne inne świadczenia usług winien ustanawiać wojskowy kierownik stacyi zatrudnienia, w danym razie o ile możności w porozumieniu z naczelnikiem gminy, a ewentualnie także w porozumieniu z polityczną władzą powiatową. Przytem należy według rodzaju świadczonych usług lub wykonywanej pracy uwzględniać poprzednio wspomniane stopy maksymalne a w żadnym wypadku nie można przekraczać najwyższej kwoty dziennej 8 K.

Wynagrodzenie pieniężne oraz zwrot ewentualnych wydatków podróżnych, połączonych z pełnieniem usług, uiszcza się wedle wojskowych przepisów należytościowych, o ile w następujących przepisach nie postanowiono czego innego.

2. Osoby, których się używa w zakładzie przemysłowym lub innym zakładzie, objętym w zarząd wojskowy, należy wynagradzać w sposób, przyjęty dotychczas w tym zakładzie. Świadczenia ponad zwykłą miarę należy odpowiednio wynagradzać.

3. Wysokość odszkodowania, które należy płacić za zużycie i uszkodzenie narzędzi, winny ustanawiać władze (organa), którym przydzielono

robotników do pełnienia usług, według wartości zwyczajnej w porozumieniu z zastępcą gminy, w której robotnika się uwalnia; odszkodowanie należy wypłacić w dniu uwolnienia.

Do postępowania z osobami, przyjętemi do stanu chorych wojskowego zakładu sanitarnego, należy także bezpłatne utrzymanie i bezpłatne dostarczanie lekarstw, natomiast za czas ten należy się tylko połowa dziennego wynagrodzenia pieniężnego. Przez wojskowe zakłady sanitarne należy także rozumieć zajęte przez zarząd wojskowy szpitale i szpitale w koniecznej potrzebie, należące do gmin (§ 25.).

Do § 8.

1. Przy ocenie warunków ewentualnego roszczenia o zaopatrzenie oraz przy przyznaniu i wypłacaniu poborów zaopatrzenia należy analogicznie stosować ustawowe postanowienia o zaopatrzeniu osób wojskowych i osób po nich pozostałych. Potrzebne dochodzenia należy przeprowadzać z urzędu, jeżeli środki dowodowe, dostarczone przez stronę (świadectwo lekarskie), nie wystarczają.

2. Pod względem wymiaru poborów zaopatrzenia należy uważać na równi:

a) osoby, powołane do świadczenia usług, pełnionych w wojsku przez oficerów lub osoby z nimi na równi postawione, jak lekarzy, inżynierów, lekarzy weterynaryjnych, z gażystami X. klasy rangi na najniższym stopniu płacy;

b) osoby pielęgnujące chorych, z nie należącymi do żadnej klasy rangi gażystami na najniższym stopniu gaży;

c) innych pomocników sanitarnych, kierowników względnie dozorców ruchu pojazdów motorowych, mechaników, maszynistów, konduktorów dla środków przewozowych, oraz kierowników partyi przy pędzeniu bydła rzeźnego, z plutonowymi;

d) kowali przy środkach przewozowych i profesyonistów wszelkiego rodzaju, z kapralami;

e) woźniców lub prowadzących zwierzęta juczne, poganiaczy, parobków, przeznaczonych do sprzęgania, oraz wyrobników dziennych, z żołnierzami bez stopnia szarży.

Jeżeli rozchodzi się o roszczenia do zaopatrzenia, przysługujące innym osobom, nie zaliczonym do wspomnianej poprzednio kategoryi, względnie osobom po nich pozostałym, ustala w każdym przypadku wysokość poborów zaopatrzenia komisya ministeryalna, wspomniana w § 33. ustawy.

Do § 10.

Za wozy i zwierzęta, oddane do służby w celu przewożenia (służby zwierząt jucznych), płaci się dziennie następujące wynagrodzenia:

za wóz dwuzaprzężny, zaprzężony w konie	6 K
za wóz jednozaprzężny, zaprzężony w konie	4 „
za wóz dwuzaprzężny, zaprzężony w woły	5 „
za dwa konie pociągowe z uprzężą	4 „
za zwierzę juczne	2 „
za konia pod wierzch	3 „

Oprócz tego należy się pasza dla zwierząt. Również ponosi zarząd wojskowy koszta utrzymania wozów w dobrym stanie, koszta uprzęży i siodeł z przyborami do jazdy oraz podkucia.

Przynależnemu personalowi należą się wynagrodzenia według postanowień wykonawczych do § 7.

Wynagrodzenia i zapłaty należą się od dnia odebrania aż do oddania a potem jeszcze za tyle dni, ile potrzeba na powrót najkrótszą drogą do miejsca, w którym nastąpiło odebranie (miejsca oddania), przyczem każde 40 kilometrów jakoteż resztę, przewyższającą 20 kilometrów, należy liczyć za świadczenie w jednym dniu.

Wozy i zwierzęta (wozy lokalne), potrzebne do przejściowego użytku dla wojskowych celów lokalnych, zabiera się na dni w miejscu zapotrzebowania lub jego najbliższej okolicy i używa się ich w taki sposób, aby w razie użytku całodziennego mogły wrócić do miejsca, gdzie stoją, w ciągu 16 godzin, w razie zaś użytku przez pół dnia, w ciągu 8 godzin od chwili odjazdu z tegoż miejsca. Za całodzienny użytek tych wozów lokalnych należą się wynagrodzenia względnie zapłaty, ustanowione w postanowieniach wykonawczych do niniejszego paragrafu i do § 7., za użytek przez pół dnia należy się połowa tychże, w żadnym jednak razie nie należy się skarbowe utrzymanie dla ludzi lub zwierząt.

Do § 11.

Za oddane pojazdy, poruszane siłą motoru, płaci się dziennie następujące wynagrodzenia:

za koło motorowe bez wozu	4 K
za koło motorowe z wozem	5 „
za samochód osobowy z dwoma siedzeniami włącznie z siedzeniem kierownika	15 „
za samochód osobowy z więcej siedzeniami	20 „
za autobus	30 „

za samochód ciężarowy, a mianowicie:

dla ciężaru użytkowego do 1500 kilogramów . . . . 25 K

dla ciężaru użytkowego od 1500 do 3000 kilogramów . . . . 30 „

dla ciężaru użytkowego ponad 3000 kilogramów . . . . 35 „

za lokomotywę drogową lub płługową albo inną maszynę pociągową . . . . . 40 „

za taczkę doczepną . . . . 5 „

za wózek doczepny . . . . 10 „

Najwyższy ciężar użytkowy należy ustalić przy odbieraniu pojazdów ewentualnie zapomocą świadectw firmy.

Utrzymanie pojazdów, poruszanych siłą motoru, i dostarczanie przedmiotów, potrzebnych do ich ruchu, należy do zarządu wojskowego.

Kierownikom, względnie dozorcom ruchu (maszynistom, mechanikom), używanych do pełnienia usług na zasadzie niniejszej ustawy, należy się wynagrodzenie według przepisów wykonawczych do § 7.

Wynagrodzenia i zapłaty należą się od dnia odebrania aż do oddania a potem jeszcze przez tyle dni, ile potrzeba do powrotu najkrótszą drogą do miejsca, gdzie je w swoim czasie oddano, przyczem należy liczyć za świadczenie w jednym dniu co do samochodów osobowych i kół motorowych po 200 kilometrów, co do autobusów i samochodów ciężarowych po 100 kilometrów a co do lokomotyw drogowych i pługowych oraz innych maszyn pociągowych po 30 kilometrów jakoteż resztę, przewyższającą więcej jak o połowę odnośną ilość kilometrów.

Pojazdy poruszane siłą motoru (wozy lokalne), potrzebne do przejściowego użytku dla wojskowych celów lokalnych, zabiera się na dni w miejscu zapotrzebowania lub jego najbliższej okolicy i używa się ich w ten sposób, aby w razie użytku całodziennego mogły wrócić do miejsca, gdzie stoją, w ciągu 16 godzin, w razie zaś użytku przez pół dnia, w ciągu 8 godzin od chwili odjazdu z tegoż miejsca. Za całodzienny użytek tych wozów lokalnych należy się posiadaczowi pojazdu, poruszanego siłą motoru, wynagrodzenie, ustanowione w postanowieniach wykonawczych do niniejszego paragrafu, kierownikowi (dozorcy ruchu) zapłata, przepisana w postanowieniach wykonawczych do § 7., za użytek zaś przez pół dnia połowa tych kwot, w żadnym jednak wypadku nie należy się skarbowe utrzymanie. Przedmiotów potrzebnych do ruchu ma dostarczać posiadacz bez prawa do wynagrodzenia za nie.

Do § 14.

Za zabrane gołębie należy uiszczać jednorazowe wynagrodzenie w kwocie 1 K 50 h za sztukę.

Do § 21.

Za umieszczenie bydlęcia w stajni lub w stodole, pod szopą lub pod dachem rozpiętym płaci się dziennie 2 h, za umieszczenie owcy lub będlęcia, przeznaczonego na zakłucie, 1 h.

Do § 22.

1. Przy pożywieniu w naturze (pożywieniu na kwaterach) wynosi cała porcya dzienna, należąca się człowiekowi:

700 gramów chleba,

2 porcye kawy, z których każda składa się z 20 gramów palonych ziarnek kawy i 25 gramów cukru,

400 gramów świeżego mięsa wołowego,

140 gramów jarzyn (ryżu, krup, kaszki pszennej, owoców strączkowych, jagieł, kaszy tatarczanej, suszonych potraw mącznych),

przyprawy (30 gramów soli, 0·5 grama pieprzu lub papryki, 20 gramów świeżej zieleniny do zupy, 2 centylitry octu, 20 gramów tłuszczu, 5 gramów cebuli lub czosnku) i 50 centylitrów wina lub $^3/_4$ litra piwa.

Każde jedzenie winno składać się:

śniadanie z jednej porcyi kawy,

obiad z przyrządzonej całej porcyi mięsa i połowy porcyi jarzyny oraz z połowy porcyi napojów,

wieczerza z przyrządzonej połowy porcyi jarzyn oraz połowy porcyi napojów.

Porcya chleba przypada na śniadanie, obiad i wieczerzę, drugiej porcyi kawy można żądać do obiadu lub do wieczerzy, również można żądać porcyi mięsa po połowie do obiadu i do wieczerzy.

Wynagrodzenie za pożywienie w naturze wynosi, a mianowicie:

za całą porcyę dzienną	1 K	79 h
za śniadanie	— „	25 „
za obiad z całą porcyą mięsa . . .	1 „	15 „
za obiad z połową porcyi mięsa . .	— „	85 „
za wieczerzę z połową porcyi mięsa .	— „	69 „
za wieczerzę bez porcyi mięsa . . .	— „	39 „

2. Wynagrodzenie za artykuły żywności wraz z żywem bydłem, przeznaczonem na rzeź i zakłucie, ustanowione jest w załączniku.

Do § 37.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie natychmiast po jego ogłoszeniu.

Georgi wlr.

Załącznik.

Stopy wynagrodzenia

za artykuły żywności i żywe bydło, przeznaczone na rzeź i zakłucie, oraz za materyał na opał, do oświetlenia i do ruchu.

Artykuły żywności		Wynagrodzenie za	K	h
Chleb i pasza	Pszenica		29	—
	Żyto		21	50
	Poślad		24	90
	Jęczmień		20	—
	Owies		20	—
	Wyka	q	27	—
Mąki	Mąka do pieczenia chleba pszennego		39	—
	Mąka do pieczenia chleba żytniego		35	—
	Mąka do pieczenia sucharów pszennych		42	50
	Mąka pszenna do gotowania		43	—
	Mąka kukurydziana do gotowania		34	—
	Mąka z owoców strączkowych		35	—
Gotowy chleb (używany w kraju)	Chleb pszenny		—	59
	Chleb żytni		—	40
	Chleb mieszany		—	44
Suche jarzyny	Ryż	kg	—	70
	Krupy		—	60
	Grys		—	60
	Groch i fasola		—	55
	Soczewica		—	75

Artykuły żywności			Wynagrodzenie za	K	h
Suche jarzyny	Groch			—	70
	Groch łuskany			—	80
	Jagły			—	52
	Hreczka			—	50
	Tarhonya			1	35
	Inne suszone potrawy mączne			1	15
	Makaron			1	20
Świeże jarzyny	Ziemniaki			—	13
	Inne świeże jarzyny (kapusta, rodzaje kielu, buraki, rzepa itd.)			—	40
	Kwaśna kapusta i kwaśne buraki (rzepa)			—	31
Przysmaki i zaprawy	Kawa		*kg*	4	50
	Herbata			12	50
	Kakao			7	50
	Cukier			1	15
	Sól			—	26
	Pieprz			3	—
	Papryka			4	50
	Kminek			1	50
	Zielenina do zupy (suszona)			3	—
	Cebula			—	24
	Czosnek			—	65
Napoje, ocet i oliwa	Wino		*l*	1	40
	Piwo			—	50
	Wódka			1	90
	Rum			3	60
	Koniak			8	—
	Ocet			—	30
	Oliwa do jedzenia			2	90
Mięso, tłuszcz, ser	Żywe bydło rzeźne z wyjątkiem bydła do chowu i dającego mleko	Woły, krowy	*q* żywej wagi	108	—

Artykuły żywności			Wynagrodzenie		
			za	K	h
Mięso, tłuszcz, ser	Żywe bydło przeznaczone na zakłucie	Owce	q żywej wagi	110	—
		Świnie		160	—
		Kozy		105	—
		Cielęta		180	—
	Świeże mięso w stanie porąbanym	Wołowina	q	200	—
		Baranina		180	—
		Świnina		250	—
		Kozina		150	—
		Cielęcina		275	—
	Mięso wędzone			265	—
	Salami			550	—
	Inne dające się przechowywać kiełbasy			340	—
	Słonina			250	—
	Smalec świński			260	—
	Masło		kg	4	10
	Ser			2	50
Pasza	Siano		q	12	30
	Krupy owsiane			25	—
	Krupy jęczmienne			24	50
	Krupy kukurydzianne			27	70
	Otręby			15	—
	Słoma			6	30
Materyał na opał, do oświetlenia i do wytwarzania ruchu	Twarde drzewo opałowe		m^3	12	50
	Miękie drzewo opałowe			11	—
	Węgiel kamienny		q	4	—
	Węgiel drzewny			14	—
	Koks			5	—
	Nafta		kg	—	40
	Olej do palenia			1	20
	Benzyna			1	—
	Spirytus			—	80
	Olej do motorów			—	95
	Tłuszcz spoisty			1	20
	Olej do maszyn			—	70
	Karbid			—	60